

री, लेप्यपोषित्.

लेप (aus λέων) m. der Löwe im Thierkreise VARĀH. BHŪ. 1, 8.

लेलीया (vom intens. von 2. ली), davon ein gleichlautender instr. als adv. schwank, in unruhiger Bewegung: बहुलेव पृथिवी लेलयेवात्तरित्तम् लेलयेवासौ द्यौः ÇĀT. BA. 2, 2, 4, 16. लेलयेव हि यूः 3, 8, 2, 20.

लेलाय् s. u. 2. ली.

लेलिक (vom intens. von 1. लिक्) 1) adj. Bez. gewisser parasitischer Würmer (कृमि) ÇĀRṅG. SĀMĪ. 1, 7, 10. — 2) m. Schlange MBH. 1, 1318. BHĀG. P. 6, 12, 27. 10, 17, 12. — 3) f. झा Bez. einer best. Fingerstellung (मुद्रा) TANTRASĀRA im ÇKDR. u. लेलिकाना.

लेलिकान् 1) adj. s. u. dem intens. von लिक्. — 2) m. a) Schlange H. 1304. Verz. d. Oxf. H. 117, a, 1 v. u. (?). — b) Bein. ÇĪVA'S ÇĀBDAR. im ÇKDR. — 3) f. झा Bez. einer best. Fingerstellung (मुद्रा) TANTRASĀRA im ÇKDR.; vgl. लेलिका.

लेल्य nom. ag. vom intens. von 1. ली VOP. 26, 29.

लेवार m. N. pr. eines Agrahāra RĪĀA-TAR. 1, 87.

लेश (von लिप् = रिप्) m. 1) Partikel, Minimum, ein Bischen AK. 3, 2, 11. TRĪK. 3, 2, 8. H. 1427. HALĀ. 4, 3, 5, 7. SIDDH. K. zu P. 5, 4, 136.

लेशेन वचनम् kaum hörbare Aussprache RV. PRĀT. 14, 5. TAITT. PRĀT. 10, 21. सर्वे स्पर्शा लेशेनानभिनिक्ता वक्तव्याः KHĀND. UP. 2, 22, 5. पकारवकार्योलेशः TAITT. PRĀT. 1, 10. लेशवृत्तिः (derselben Laute) AV. PRĀT. 2, 24. सर्वस्मात्स्फुट्लुपिठसादितरतो लेशान् Spr. 3227. एष ते राजधर्माणां लेशः समनुवर्णितः MBH. 12, 2115. एतद्देशमात्रं वः समाख्यातम् 3, 12674. एतद्देशमात्रेण कथितं ते मया 13, 5529. HARIV. 9787. द्यौः तदुपकारस्य लेशतो येन निष्कृतिम् in ganz geringem Maasse KATHĀS. 121, 224. तत्रापि प्रमादं लेशतो दर्शयामः Verz. d. Oxf. H. 163, b, N. 2. लेशोक्त ganz kurz gesagt, nur angedeutet SUÇR. 2, 336, 16. लेशादृष्टि KUSUM. 46, 20. लेशानुबन्ध Ind. St. 10, 315. Sehr häufig am Ende eines comp.: दण्डो eine ganz geringe Strafe M. 8, 51. तदवयवो Spr. 193. अर्थो KĀM. NĪTIS. 10, 24. धनो KATHĀS. 36, 75. अयुतभागो BHĀG. P. 3, 24, 49. ऋद्धामूढमतोलेशोः Schol. zu NAIŠH. 22, 49. तमो SARVADARÇANAS. 164, 18. fg. 178, 15. ऐश्वर्यो 91, 10. धर्मो MBH. 3, 1268. वाच्यो 12, 5406. पुण्यो BHĀG. P. 3, 1, 9. 10, 48, 6 (am Ende eines adj. comp. f. झा). सुखो 5, 5, 16. 6, 9, 38. Spr. 3282. 3984. कास्यो BHAR. NĀTĪJAC. 18, 118. कासो BHĀG. P. 5, 18, 16. विश्वासो Spr. 3102. दर्पो KATHĀS. 46, 20. अघराधो 103, 8. भक्तो Verz. d. Oxf. H. 74, a, 10. सरस्वती Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 503, Çl. 6. संस्कारलेशतम् KAP. 3, 88. स्वेदलेशाः Schweisstropfen ÇĀK. 37. अश्रुलेशाः MEGH. 103. BHĀG. P. 6, 16, 32. अमवारिलेशाः KUMĀRAS. 3, 38. प्रालेयो Hagel Spr. 1914. zum Ueberfluss mit लव verbunden: मधुलवो 3520. अन्नो als Unterschrift eines von Speisen handelnden Abschnittes VĪGĪH. 6 so v. a. Etwas über Speisen. — 2) ein best. kleiner Zeittheil, = 2 Kalā H. 136. — 3) Bez. eines best. Gesanges HARIV. 8464, wo mit der neueren Ausg. लेशाभिधानो zu lesen ist. — 4) Bez. zweier Redefiguren: a) Anwendung der Vergleichung statt des directen Ausspruches: स लेशो भवत्ये वाक्यं यत्सादृश्यपुरःसरम् SĀH. D. 467. 434. Beispiel aus VERĪSĀMĪ.: कृते जर्ति गाङ्गिषे पुरस्कृत्य शिखण्डिनम् । या स्यादा पाण्डुपुत्राणां सैवास्माकं भविष्यति ॥ ebend. Hierher wohl Verz. d. Oxf. H. 208, b, 19. — b) Darstellung als Nachtheil, was sonst als Vorzug gilt, und um-

gekehrt: लेशः स्यादापगुणयोगुपादेोषवकल्पनम् KUYALAJ. 133, b (162, a). Beispiel Spr. 3381. — 5) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Suhotra, VP. 406.

लेश्य f. Licht Ind. St. 10, 281. 282 (hier लेश्य). 311; vgl. 261.

लेश्यव्य partic. fut. pass. von लिप् P. 8, 2, 36, Sch.

लेशु (von लिप् = रिप्) m. Erdkloss, Erdscholle AK. 2, 9, 12. H. 970. सीता MBH. 13, 2135 (नेष्टु ed. Bomb.). नेपणीयेश लेशुभिः नेपणीयैस्तथाश्रमभिः die neuere Ausg.) HARIV. 2429. — Vgl. नेष्टु und लोष्ट.

लेशुघ्न m. Egge oder ein anderes Werkzeug zum Zerschlagen der Erdschollen ÇĀBDAR. im ÇKDR.

लेशुभेदन m. dass. BHAR. zu AK. 2, 9, 12 nach ÇKDR.

लेशक m. ein Reiter auf einem Elephanten ÇĀBDAM. im ÇKDR.

लेशक (von 1. लिक्) P. 3, 1, 141. गाणा पचादि zu 134. 1) nom. ag. Lecker, Schlürfer: मधुने लेशकः so v. a. मधुलिक् Diene BHATT. 6, 82. — 2) m. Leckmittel, Latwerge, Electuarium SUÇR. 1, 162, 6. 168, 9. 2, 81, 13. Verz. d. Oxf. H. 319, a, No. 736. Speise AK. 2, 9, 56, v. 1. (für लेप) und H. 423. — 3) m. Bez. einer der zehn Weisen, auf welche eine Eklipse erfolgen kann, VARĀH. BHŪ. S. 3, 43, 45. — 4) लेशकम् in तीरलेशकम् absol. KAUC. 30. — 5) f. ई eine best. Krankheit des Ohrläppchens ÇĀRṅG. SĀMĪ. 1, 7, 82.

लेशकन् (wie eben) n. das Lecken H. 424. मधु SARVADARÇANAS. 38, 3.

लेशकन् (wie eben) nom. ag. Lecker, leckend; s. मधु.

लेशकन् m. Borax ÇKDR. angeblich nach H.

लेशक्य (von 1. लिक्) 1) adj. woran man leckt, was man leckend genießt: पत्तु जिह्वायां निद्रिप्य रसास्वादेन निर्गम्यते त्रुचिभूतं गुडादि तल्लेशक्यम् Schol. zu BHAG. 13, 14. भक्ष्य, भोज्य, पेय, चोष्य, लेशक्य MBH. 1, 4997. 6659. 13, 5871. R. 1, 52, 24 (33, 28 GORR.). 2, 50, 25 (47, 14 GORR.). 91, 19 (100, 17 GORR.). 5, 14, 43. SUÇR. 1, 160, 12. 244, 17. RAÇH. 3, 73. KATHĀS. 45, 230. PAÑĀT. 61, 13. — 2) n. = अमृत Nectar ÇĀBDAM. im ÇKDR.

लेशक्य m. patron. von लेशक्य गाणा शिवादि zu P. 4, 1, 112.

लेशक्येयं patron. von लेशक्य und metron. von लेशक्य (vgl. P. 6, 4, 147) गाणा प्रुधादि zu P. 4, 1, 123 nebst v. l.

लेशक्यार्थं m. patron. von लिङ्गा गाणा नडादि zu P. 4, 1, 99.

लेशक्यव्य m. desgl. गाणा गर्गादि zu P. 4, 1, 105. f. लेशक्यव्यार्थं गाणा लोक्तदि zu 18.

लेशक्य (von लिङ्ग) 1) n. Titel eines Purāṇa und eines Upapurāṇa MADHUS. in Ind. St. 1, 18, 10. 19. VP. 284. BHĀG. P. 12, 7, 23. MĀK. P. S. 659, Çl. 3. Comm. zu ÇYKĪÇY. UP. S. 259. 268. Verz. d. Oxf. H. 8, a, 2. 59, a, 39. 65, a, 40. पुराण 104, a, 20. 270, b, 33. Vgl. लिङ्गपुराण. — 2) f. ई eine best. Schlingpflanze, = लिङ्गिनी RĪĀAN. im ÇKDR.

लेशक्य (wie eben) 1) adj. auf einem beweisenden Merkmale beruhend KAN. 9, 2, 1. 10, 1, 3. fehlerhaft लेशक्य Z. d. d. m. G. 7, 306. — 2) m. Bildhauer Schol. zu KAP. 1, 124; vgl. WILSON, SĀMĪKĪAK. S. 39. — Vgl. लिङ्गापकित.

लेशक्य, लेशक्यति (गतिप्रेरणस्येषु) DHĀTUP. 13, 15, v. 1.

लो 1) nom. ag. von लवय्; nom. लोम् P. 1, 1, 58, Vārt. 2, Sch. — 2) m. N. pr. eines Mannos RĪĀA-TAR. 3, 10.

लोक्, लोक्ते (दर्शने) DHĀTUP. 4, 2. erblicken, gewahr werden: तं भैरवो